

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਸੰਗਮ ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਵੀਂ ਅਤੇ ਨਿਰਾਲੀ ਨਾਲੇਜ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਐਕਟਰਸ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਦਾ ਪਾਰੂ ਨਾ ਮਿਲੇ ਦੂਜੇ ਨਾਲ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਯੋਧਿਆਂ ਨੂੰ (ਸ਼ਤ੍ਰੀਆਂ ਨੂੰ) ਕਿਹੜੀ ਯੁਕਤੀ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਹੇ ਰੂਹਾਨੀ ਸ਼ਤ੍ਰੀਓ, ਤੁਸੀਂ ਸਦਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਦੇ ਰਹੋ। ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਰੋਜ਼ ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ ਉੱਠਕੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਪਾਵੋ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਵੋਗੇ। ਉਲਟੇ - ਸੁਲਟੇ ਸੰਕਲਪਾਂ ਤੋਂ ਬੱਚ ਜਾਵੋਗੇ। ਯਾਦ ਦੀ ਮਿੱਠੀ ਯੁਕਤੀ ਮਾਇਆਜੀਤ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗੀ।
- ਗੀਤ:-** ਜਿਸ ਦਾ ਸਾਥੀ ਹੈ ਭਗਵਾਨ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਇਹ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਗੀਤ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਕੋਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਗੀਤ ਭਜਨ ਆਦਿ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਭਗਤ ਲੋਕੀ ਪਰ ਜਾਣਦੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਮਹਿਮਾ ਬਹੁਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮਹਿਮਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦੀ ਕਦੇ ਮਹਿਮਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਬਾਪ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸਾਡੇ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸਾਡਾ ਬਾਬਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਸਾਰੇ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਬਾਬਾ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਾਂ ਉਵੇਂ ਹੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹਨ। ਉਹ ਹਨ ਪਰਮ ਆਤਮਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਸੋਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ ਕਿੱਥੇ ਹੈ? ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ। ਸਾਰੀਆਂ ਸੋਲਜ਼ ਉੱਥੇ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਐਕਟਰਸ ਹੀ ਸੋਲਜ਼ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਐਕਟਰਸ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਪਾਰੂ ਮੁਤਾਬਿਕ ਇਤਨੀ ਤਨਖਾਹ (ਪਗਾਰ) ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਸਭ ਪਾਰੂਧਾਰੀ ਹਨ, ਪਰੰਤੂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਸਭਨੂੰ ਪਾਰੂ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪਾਰੂ ਨੂੰ ਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਦਾ ਪਾਰੂ ਇੱਕ ਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਸਭ ਵਿੱਚ ਤਾਕਤ ਇੱਕ ਜਿਹੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗਾ ਪਾਰੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਰੁਦ੍ਰ ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਜੇ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਐਕਟਰਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਮਹਿਮਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਲਈ ਵੀ ਲੋਕੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਇਸ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉੱਚ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੈ। ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਐਕਟਰ, ਕ੍ਰਿਏਟਰ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਵੀ ਕਹੀਏ, ਉਹ ਸਭ ਹਨ ਹੱਦ ਦੇ ਐਕਟਰਸ, ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ ਆਦਿ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਛੋਟਾ ਪਾਰੂ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਾਰੂ ਆਤਮਾ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਾਰੂ ਸਾਰਾ ਆਤਮਾ ਦਾ ਹੈ। ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਇੱਥੇ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤੇ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਾਲੀ ਨਾਲੇਜ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਐਕਟਰਸ ਹਾਂ। ਸਭ ਨੂੰ ਪਾਰੂ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੇ ਇੱਕ ਨਾ ਮਿਲੇ ਦੂਜੇ ਨਾਲ। ਉਹ ਪਾਰੂ ਸਾਰਾ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਵੇਂ ਤਾਂ ਜੇ ਨਾਟਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਵੀ ਪਾਰੂ ਆਤਮਾ ਹੀ ਧਾਰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਚੰਗਾ ਪਾਰੂ ਵੀ ਆਤਮਾ ਹੀ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਮੈਂ ਗਵਰਨਰ ਹਾਂ, ਫਲਾਣਾ ਹਾਂ। ਪਰੰਤੂ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਜਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਸੁਦਰਾਂ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਉਤੱਮ ਹੋ। ਇਨ੍ਹੇ ਚੋਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕਿੱਥੇ ਆਉਣਗੇ, ਜੇ ਬਣਨਗੇ। ਲੱਖਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ। ਜਿਸਨੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ, ਗਿਆਨ ਸੁਣਿਆ, ਉਹ ਪ੍ਰਜਾ ਬਣ ਗਏ। ਇੱਕ - ਇੱਕ ਰਾਜੇ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਜਾ ਬਹੁਤ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ, ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਰ ਤੋਂ ਕਈ ਸਮਝਕੇ ਚੰਗੇ ਵੀ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਸਿੱਖਣਗੇ, ਯੋਗ ਲਗਾਉਣਗੇ। ਹੁਣ ਉਹ ਨਿਕਲਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਪ੍ਰਜਾ ਵੀ ਨਿਕਲੇਗੀ, ਫਿਰ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ, ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ, ਗਰੀਬ ਆਦਿ ਸਭ ਨਿਕਲਣਗੇ। ਪ੍ਰਿੰਸ - ਪ੍ਰਿੰਸੇਜ਼ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਤੋਂ ਤ੍ਰੇਤਾ ਤੱਕ ਪ੍ਰਿੰਸ - ਪ੍ਰਿੰਸੇਜ਼ ਬਣਨੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ 8, ਜਾਂ 108 ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਲੇਕਿਨ ਹਾਲੇ ਸਾਰੇ ਬਣ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਵੀ ਨਥਿੰਗਨਿਊ। ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਫੰਕਸ਼ਨ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਕਈ ਵਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਫਿਰ ਸੰਗਮ ਤੇ ਇਹ ਹੀ ਧੰਧਾ ਕਰੋਗੇ ਹੋਰ ਕੀ ਕਰੋਗੇ! ਬਾਪ ਆਉਣਗੇ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਨਾਉਣ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੋਗ੍ਰਾਫੀ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਜੇ ਚੰਗਾ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਭ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਇਸਨੇ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਭਾਸ਼ਣ ਕੀਤਾ। ਦੂਜੇ ਦਾ ਸੁਣਨਗੇ ਤਾਂ ਵੀ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਵਾਲੇ ਚੰਗਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਤੀਜੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਤਿੱਖੇ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ

ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਤਿੱਖੇ ਹਨ। ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਜਾਈਏ। ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਝੱਟ ਹੱਥ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨਗੇ, ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਨ ਲਈ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਪੁਰਸਾਰਥੀ ਹੋ, ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਮੇਲ ਟ੍ਰੇਨ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਮੰਮਾ ਸਪੈਸ਼ਲ ਮੇਲ ਟ੍ਰੇਨ ਸੀ। ਬਾਬਾ ਦਾ ਤੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਚੱਲੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਵੇਂ ਇਕੱਠੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕੋਗੇ ਕਿ ਕੌਣ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਦਾ ਸਮਝੋ ਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਅਤੇ ਦਾਦਾ ਦੇਵੇਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਹ ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਹਨ। ਬਾਹਰ ਤੋਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹਨ। ਬਾਪ ਵੀ ਮਹਿਮਾ ਸੁਣ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਬੱਚਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਕੇ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਬੱਚਾ ਕੁਝ ਨਾਮ ਨਿਕਾਲੇਗਾ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਫਲਾਣਾ ਬੱਚਾ ਇਸ ਰੂਹਾਨੀ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਤਾਂ ਭਾਸ਼ਣ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ, ਸਮਝਾਉਣਾ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਮਿਸਾਲ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੇ 5 ਬੱਚੇ ਸਨ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕਿੰਨੇ ਬੱਚੇ ਹਨ? ਤਾਂ ਬੋਲਿਆ ਕਿ 2 ਬੱਚੇ ਹਨ। ਕਿਹਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ 5 ਬੱਚੇ ਹਨ! ਕਿਹਾ ਸਪੂਤ ਦੇ ਹਨ! ਇੱਥੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਇਹ ਡਾਕਟਰ ਨਿਰਮਲਾ ਬੱਚੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਮਝਾਕੇ ਸੈਂਟਰ ਖੁਲਵਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਨਰਕ ਰਾਵਣ ਨੇ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੀਤਾ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਲੇਕਿਨ ਤੁਸੀਂ ਸਿਤਾਵਾਂ ਰਾਵਣ ਦੀ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਬਾਕੀ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਦੰਤ ਕਥਾਵਾਂ ਹਨ। ਇਹ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਤਿਯੁਗ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਜੇ ਬੀਤ ਗਿਆ ਉਹ ਰਪੀਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਪੇ ਹੀ ਪੂਜੀਏ ਫਿਰ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਆਕੇ ਪੁਜਾਰੀ ਤੋਂ ਪੂਜੀਏ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਫਿਰ ਆਇਰਨ ਏਜ਼ਡ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਰਾਮਰਾਜ ਤਾਂ ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਸੀ।

ਇਸ ਵਕਤ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਰੂਹਾਨੀ ਸ਼ੜੀਏ (ਯੋਧੇ) ਹੋ। ਲੜਾਈ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਰੂਹਾਨੀ ਸ਼ੜੀ। ਬਾਕੀ ਉਹ ਹਨ ਜਿਸਮਾਨੀ ਸ਼ੜੀ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬਾਹੂਬਲ ਨਾਲ ਲੜਨਾ - ਝਗੜਨਾ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਮੱਲ ਯੁੱਧ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਬਾਹਵਾਂ ਆਦਿ ਨਾਲ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜਦੇ ਸਨ ਫਿਰ ਜਿੱਤ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਬੋਮਬਜ਼ ਆਦਿ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸ਼ੜੀਏ ਹੋ, ਉਹ ਵੀ ਸ਼ੜੀਏ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲ ਕੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਰੂਹਾਨੀ ਸ਼ੜੀਏ। ਰੂਹਾਂ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦੀਆਂ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਦਵਾਰਾ। ਰੂਹ ਨੂੰ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਫਿਰ ਮਾਇਆ ਖਾਏਗੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਲਟਾ - ਸੁਲਟਾ ਸੰਕਲਪ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਰਹੇਗੀ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਵੇਰੇ ਉੱਠਕੇ ਅਭਿਆਸ ਕਰੋ। ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਮਿੱਠੇ ਹੋ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ - ਬਾਬਾ। ਬਾਪ ਨੇ ਪਹਿਚਾਣ ਦਿੱਤੀ ਹੈ - ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬਾਪ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਸੁਨਾਉਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਉਲਟਾ ਝਾੜ ਹੈ। ਇਹ ਵੈਰਾਇਟੀ ਧਰਮਾਂ ਦੀ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵਿਰਾਟ ਲੀਲਾ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਨੁੱਖ ਝਾੜ ਦਾ ਬੀਜਰੂਪ ਮੈਂ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਕਿਸ ਝਾੜ ਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਕਿਸ ਝਾੜ ਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਹਾਵਤ ਹੈ ਕਿ ਫਲਾਣੇ ਨੇ ਧਰਮ ਸਥਾਪਕ ਪੈਗੰਬਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ। ਪਰੰਤੂ ਉਥੋਂ ਭੇਜਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਡਰਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਪੀਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਹਨ ਜੋ ਧਰਮ ਅਤੇ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਹੁਣ ਹੈ ਸੰਗਮ। ਵਿਨਾਸ਼ ਦੀ ਜਵਾਲਾ ਪ੍ਰਜਵਲਿਤ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਯੋਗ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰੁਦ੍ਰ ਨਾਮ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਉੱਚ ਠਹਿਰੇ ਨਾ। ਪਿੱਛੋਂ ਹੋਰ ਬਰਾਦਰੀਆਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਗ੍ਰੇਟ - ਗ੍ਰੇਟ ਗ੍ਰੈਂਡ ਫਾਦਰ। ਸਿਜਰਾ ਹੈ, ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉੱਚ ਫਿਰ ਸਿਜਰਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਗਵਾਨ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕਿਵੇਂ ਰਚਦੇ ਹਨ। ਰਚਨਾ ਤੇ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਤਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੀ ਆਕੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਸੁਖੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਦੁਖ ਹਰਤਾ ਸੁਖ ਕਰਤਾ ਆਓ। ਨਾਮ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਹਰੀਦਵਾਰ। ਹਰੀਦਵਾਰ ਮਤਲਬ ਹਰੀ ਦਾ ਦਵਾਰ। ਉੱਥੇ ਗੰਗਾ ਬਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਗੰਗਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹਰੀ ਦੇ ਦਵਾਰੇ ਚਲੇ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਪਰੰਤੂ ਹਰੀ ਦਾ ਦਵਾਰਾ ਹੈ ਕਿੱਥੇ? ਉਹ ਫਿਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹਰੀ ਦਾ ਦਵਾਰਾ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ। ਦੁਖ ਹਰਤਾ, ਸੁਖ ਕਰਤਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ ਆਪਣੇ ਘਰ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਦਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦਾ ਹੁਣ ਪਤਾ ਚਲਿਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਗੱਦੀ ਥੋੜੀ ਉੱਚੀ ਹੈ। ਫੁੱਲ ਹੈ ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਯੁਗਲ ਦਾਨਾ ਉਸ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ। ਫਿਰ ਰੁਦ੍ਰ ਮਾਲਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਰੁਦ੍ਰ ਮਾਲਾ ਸੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੀ ਮਾਲਾ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇ ਗਲੇ ਦਾ ਹਾਰ ਉਹ ਹੀ ਫਿਰ ਵਿਸ਼ਨੂੰਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਘੜੀ-ਘੜੀ ਟੁੱਟ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਅੱਜ ਠੀਕ ਹਨ ਕਲ ਤੂਫਾਨ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਗ੍ਰਹਿਚਾਰੀ ਆਉਣ ਨਾਲ ਠੰਡੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੇਰਾ ਬਨੰਤੀ, ਅਸ਼ਚਰਿਆਵਤ ਸੁੰਨਤੀ, ਕਥੰਤੀ, ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਜਾਵੰਤੀ, ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਪੁਰਵੰਤੀ... ਫਿਰ ਇੱਕਦਮ ਭਾਗੰਤੀ, ਚੰਡਾਲ ਬਨੰਤੀ। ਫਿਰ ਮਾਲਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ? ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾ ਨਹੀਂ ਬਣਦੀ। ਭਗਤ ਮਾਲਾ ਵੱਖ ਹੈ, ਰੁਦ੍ਰ ਮਾਲਾ ਵੱਖ ਹੈ। ਭਗਤ ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਹਨ ਫੀਮੇਲਜ਼ ਵਿੱਚ ਮੀਰਾ ਅਤੇ ਮੇਲਜ਼ ਵਿੱਚ ਨਾਰਦ। ਇਹ ਹੈ ਰੁਦ੍ਰ ਮਾਲਾ। ਸੰਗਮ ਤੇ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ। ਹੁਣ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਹਾਂ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨਰਕ ਨੂੰ ਲੱਤ ਮਾਰੋ, ਸਵਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲਵੋ, ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਰਾਵਣ ਨੇ ਖੋਹ ਲਈ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਇਹਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ, ਤੀਰਥਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬੀਜਰੂਪ ਹਨ ਨਾ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸਾਗਰ... ਇਹ ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਸਤਿਯੁਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲੋਂ ਕੀ ਸੀ? ਜਰੂਰ ਕਲਯੁਗ ਦਾ ਅੰਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੰਗਮਯੁਗ ਹੋਇਆ ਹੋਏਗਾ ਫਿਰ ਹੁਣ ਸਵਰਗ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦਾ ਰਚਿਯਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਵਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ- ਨਾਰਾਇਣ ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਵਰਸਾ ਕਿੱਥੋਂ ਮਿਲਿਆ? ਸਵਰਗ ਦੇ ਰਚਤਾ ਬਾਪ ਤੋਂ। ਬਾਪ ਦਾ ਹੀ ਇਹ ਵਰਸਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਕੋਲੋਂ ਵੀ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਸਤਿਯੁਗ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸੀ। ਕਿਵੇਂ ਲੀਤੀ? ਕੋਈ ਦੱਸ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਇਹ ਦਾਦਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਪਰ ਜਾਣਦਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਇਹ ਸੰਗਮ ਤੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖਦੇ ਹਨ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਾਜਯੋਗ ਦਾ ਵਰਨਣ ਹੈ। ਸਿਵਾਏ ਗੀਤਾ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਰਾਜਯੋਗ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਹੀ ਆਕੇ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਮੁੱਖ ਸ਼ਾਸਤਰ ਹੈ ਗੀਤਾ। ਗੀਤਾ ਕਦੋਂ ਰਚੀ ਗਈ, ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਸੰਗਮ ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਉਹ ਰਾਜ ਗਵਾ ਕੇ ਫਿਰ ਤੋਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁੱਖੀ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਹੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਹੈ ਆਲਰਾਉਂਡਰ, ਹੋਰ ਤੇ ਸਭ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਪਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜਨਮਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਹੇ ਭਰਤਵਾਸੀਓ! ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅੰਤ ਵਿੱਚ। ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤਾਂ ਆਦਿ - ਅੰਤ ਦਾ ਨਾਲੇਜ ਕਿਵੇਂ ਸੁਣਾਵੋ! ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਵਿਧੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਣ ਕਿਵੇਂ? ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਨਾਲੇਜ ਦੀ ਲੋੜ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਹੁਣ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਨਾਲੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਾਲੇਜਫੁੱਲ ਹਨ ਨਾ। ਜਰੂਰ ਨਾਲੇਜ ਸੁਣਾਉਣ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਉਣਾ ਪਵੇ। ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿ ਸੁਣਾਉਣਗੇ! ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਹੈ ਪਾਂਡਵ ਗਰਮੈਂਟ ਦੀ। ਹੁਣ ਹੈ ਸੰਗਮ - ਯਾਦਵ, ਕੌਰਵ ਅਤੇ ਪਾਂਡਵ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੈਠ ਸੈਨਾ ਵਿਖਾਈਆਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਯਾਦਵ - ਕੌਰਵ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਾਲੇ ਵਿਪਰੀਤ ਬੁੱਧੀ। ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਗਾਲਾਂ ਕੱਢਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕੁੱਤੇ - ਬਿੱਲੀ ਸਭ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਪਾਂਡਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਸੀ। ਪਾਂਡਵਾਂ ਦਾ ਸਾਥੀ ਖੁਦ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸੀ। ਪਾਂਡਵ ਮਾਨਾ ਰੂਹਾਨੀ ਪੰਡੇ। ਉਹ ਹਨ ਜਿਸਮਾਨੀ ਪੰਡੇ, ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਰੂਹਾਨੀ ਪੰਡੇ। ਅੱਛਾ

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਇਸ ਬੇਹੱਦ ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਹੀਰੋ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣਾ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਐਕਟਰ ਦਾ ਪਾਰੂ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕਿਸੇ ਦੇ ਪਾਰੂ ਦੀ ਰੀਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ।

2. ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ ਉੱਠਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ, ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਹੈ - ਮੈਂ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦੀਆਂ ਕਰਮਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹਾਂ, ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਕਿਨੇ ਮਿੱਠੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਦਾ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਅਤੇ ਦੇਹ ਦੀ ਬਦਬੂ ਨਾਲੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਇੰਦ੍ਰਪ੍ਰਸਥ ਨਿਵਾਸੀ ਭਵ:
ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇੰਦ੍ਰਪ੍ਰਸਥ ਵਿੱਚ ਸਿਵਾਏ ਪਰੀਆਂ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਿਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਮਨੁੱਖ ਮਤਲਬ ਜੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਦੇਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਅਤੇ ਦੇਹ ਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਸਦਾ ਉੱਪਰ ਉੱਡਦੇ ਰਹਿੰਦੇ। ਜਰਾ ਵੀ ਮਨੁੱਖ - ਪਨ ਦੀ ਬਦਬੂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ, ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਦੇ ਪੰਖ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋਣ ਤਾਂ ਕਹਾਂਗੇ ਇੰਦ੍ਰਪ੍ਰਸਥ ਨਿਵਾਸੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਆਪਣੇ ਤਨ,ਮਨ, ਧਨ ਨੂੰ ਸਫਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਸਰਵ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੀ ਸਮਝਦਾਰ ਹਨ।
